

עין משפט
נר מצוה

נג:

הוציאנו לו פרק חמישי יומא

מסורת הש"ס

וכי תימא אורחא דמילתא צ"מ י"ל לפרש כלומר אלכנז
 כי היכי דהתם יהב קודשא בריך הוא מימינו הכא נמי המתפלל
 יתן שלום לימין שלו כדכתיב מ"ל יפול מזדך אלף אלמה דיש לנקש
 על נגד השמאלי כדכתיב ויהי ויעמא הו דהו לימין הקב"ה
נרישא: **תנן** כמאן דאמר ארון
 גלה בבב"ב אע"ג דרבי יהודה אומר
 נמוקו נגנו ופליג כמסא נבי כן
 ולא פליג כדכתיב ארון י"ל פליג
 כדכתיב נרישא ארון:
ופליגא דעולא דלמך לר"ש
 גלה לנגל פליגא דעולא
 דלמך לר"ש דארון נגנו:
 כדכתיב

אמרו ליה לרב יוסף היה מאור עינים ואינו מכיר בדבר:
היום ראש ישיבת הכרך: הסס מיבעי ליה למיקם.
נתמקם שהפסיעות כולת ולא לחזור לאלתר: ואם לא עשה כן.
ראוי לו שלם הפלל גרסיין. כלומר נוח
 היה לו אם לא התפלל כמו ראו לו
שלא כל לעולם: מימינו אש דת.
אלמא ימין עדיפא: ורבעא מימיק.
 הימין סובלת רבעא מימיק: **וכי סימא**
אורחא הוא. שהימין מוכנת להשתמש
 בה לכן ניתנו הלוחות צימין ולא
 חשיבותא דמימין היא: **לשאלא דידך.**
 דהיא ימינו של הקב"ה שהמתפלל
 רואה עלמו כאילו שכינה למול פניו
 שנאמר וישתי ה' לנגדי תמיד (תהלים
 עז): **שחונה:** חמה: **עביד דשליטן.**
 עושה ממעלה: **עובדי דרכים.**
 מהפעלים שלא ירדו גשמים: **ומנינא**
נכתא. שאין לי זריעה שדמות:
בתנאי נכויאס הראשונים. דוד

(א) רכס יעבי"ן, (ב) תפתח
 כ: (ג) כסיי אי שחונה
 ד: (ד) ומתפחה כ"ב
 (ה) ופתחון כ"ג
 ו: (ז) זעל יו: וזכא כ"ח
 ז: ועי חסי' לקח טו:
 ח: דיה ערה. (ט) ומפסי
 ט: שקלם כ"ב ע' ומפסי
 ט"א: כ"ב י"ג: (פ) ד"ח
 מ"ו: (מ) ומפסי איהו דכי
 יתרה כן לקח ומפסה
 מישג קושית החוסי' דיה
 תנן וכו' וכן תנא זה לקח
 כה. דמתיא לון מתלון כו'
 נשפת תנא: כמאן לון כו'
 רבי יתרה כן לקח כו'
 והנה ט: מיהו בירושלמי
 דקלקל ריש כו' אסח' (ג'
 יתרה כ"ב חלעליו, (ד) גבי'
 רביי רשא' דקרא' תלמידי
 הדסים וכן הו' עיי"ן.
 ט: (ק) לקח כ"ד: (ל) לקחן
 ט"ו: (מ) ולקחן כ"ח.

זורה אור השלם

1. ויאמר ה' מטינו כבא
 זרע משעירינו לשנו ופסיע'
 צדק ארון ואתה
 זרבבת קדש מימינו אש
 יתנו לנו: דברים י"ב ב'
 י: יל מצדך אלף
 רכבה משעיר אלף לא
 גש: תהלים צ' א'
 ... ולתשובת השנה
 יצא המלך נבוכדנאצר
 ויבאור הבלק עם כלי
 צדקת בית ה' ויחלק את
 דרךעוה ארזו על יהודה
 ירושלים:

זורה אור השלם
 ויאמר ה' מטינו כבא
 זרע משעירינו לשנו ופסיע'
 צדק ארון ואתה
 זרבבת קדש מימינו אש
 יתנו לנו: דברים י"ב ב'
 י: יל מצדך אלף
 רכבה משעיר אלף לא
 גש: תהלים צ' א'
 ... ולתשובת השנה
 יצא המלך נבוכדנאצר
 ויבאור הבלק עם כלי
 צדקת בית ה' ויחלק את
 דרךעוה ארזו על יהודה
 ירושלים:

הגהות הגר"א
 [א] בשיטה הישנה וכו'
 ופסג לתיבה כ"ב וכו'
 (כ) וכן הו' ה' מתחיל כו.
 וכו' במשניות:

מוסף רש"י

שחונה. חמה. מטי
 (ישעיהו מד) מטינו לתי
 אור. תרגם ימין כו' ופסל
 שמע: תשובת כו'. אם
 שחונה תרגם גשומה.
 כשתי חמה ירבה הולך
 נשמים מלך יצוה וכו'.
 ר' חנינא בן דוסא.
 תנא הו' וכו'. כל
 העולם כולו בעצו.
 שמקבץ מים לעשותין
 וכו'. ודנינא נכתא.
 אשוי יוסב כתיבי וכו' לרך
 לנשמים לפי שאין לי שנות
 וכו'. מאי אדנינא ליה
 צלותיה דהין גדול.
 כשתי המתפלל משה
 קראו ביום המפורסם שהיה
 וכו'. וכו'. יסג לפי
 תפלה עובדי דרכים, דכי
 מתיא כשתי ליה ללתייה
 דתן גדול. שאע"פ שמת
 הקב"ה התפלל ויסקי
 מישראל וכו'. אכן היתה
 שם. תת הולך ופתחון:
 וכו'. ושהיה היתה
 כקראת. שמטה שמת
 עולס שנאמר (תהלים
 טו: יד) רבץ יקרא אלך.
 ואומר תנין מתלל יסגי
 ופתחון: שם עי' הג'
 לקח וכו'. אהת למעלה
 עביד למטה. מדכתי
 על פני הכנסת קתמה
 ולפי הכנסת ית עטע
 ששמים יומי' ח"ג.

הגהות הגר"א
 [א] בשיטה הישנה וכו'
 ופסג לתיבה כ"ב וכו'
 (כ) וכן הו' ה' מתחיל כו.
 וכו' במשניות:

חוס' ישנים

מאי מלל. בירושלמי
 מסים כה ולא יגמיהו
 שדכה על זה חוסי שסד
 הכיטי כמר יידי' לל
 רבות עס קדש דכ לעיני:
 מעשה נכתא אחר שחאריך
 כתמלתו. בירושלמי אמר
 שמתין תלמי' ח"ג.

זורה אור השלם
 ויאמר ה' מטינו כבא
 זרע משעירינו לשנו ופסיע'
 צדק ארון ואתה
 זרבבת קדש מימינו אש
 יתנו לנו: דברים י"ב ב'
 י: יל מצדך אלף
 רכבה משעיר אלף לא
 גש: תהלים צ' א'
 ... ולתשובת השנה
 יצא המלך נבוכדנאצר
 ויבאור הבלק עם כלי
 צדקת בית ה' ויחלק את
 דרךעוה ארזו על יהודה
 ירושלים:

אמרו ליה לרב יוסף הכי עביד רבא אמר ליה
 יהא רעוא דתרוס רישך אכולה כרבא אמר
 רבי אלכסנדר רבי יהושע בן לוי
 "המתפלל צריך שיפסיע שלש פסיעות
 לאחוריו ואחר כך יתן שלום אמר ליה רב
 מרדכי כיון שפסע שלש פסיעות לאחוריו
 התם איבעיא ליה למיקם משל לתלמיד
 הנפטר מרבו אם חוזר לאלתר דומה לכלב ששב על קיאו תניא נמי הכי
 המתפלל צריך שיפסיע שלש פסיעות לאחוריו ואחר כך יתן שלום ואם
 לא עשה כן ראוי לו שלא התפלל ומשום (ב) שמעיה אמרו בשנותן שלום
 לימין ואחר כך לשמאל שנאמר מימינו אש דת לבו ואומר יפול מצדך
 אלף ורכבה מימין מאי ואומר וכי תימא אורחא דמילתא היא למיתב בימין
 ת"ש יפול מצדך אלף ורכבה מימין רבא" חיייה לאביי דיהוב שלמא לימינא
 ברישא א"ל מי סבית לימין דידך לשמאל דידך קא אמינא דהו ימינו של
 הקב"ה אמר רב חייא ברית דרב הונא חוונא להו לאביי רבא דפסעי להו
 שלש פסיעות בכריעה אחת: ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון: ימאי
 מצלי רבא בר רב אדא ורבינ בר רב אדא חרוייהו משמיה דרב אמרי יהי
 צרין מלפניך ה' אלהינו שתהא שנה זו גשומה ושחונה שחונה מעליותא
 היא אלא אימא: אם שחונה תהא גשומה ירב אהא בריה דרבא מסיים בה
 משמיה דרב יהודה לא יעדי עביד שולמן מדבית יהודה ולא יהו עמך
 ישראל צריכון לפרנס זה מזה ולא תכנס לפניך תפלת עובדי דרכים רבי
 חנינא בן דוסא הוה קא אזיל באורחא שדא מצרא עליה אמר רבש"ע כל
 העולם כולו בנחת וחנינא בעצו פסק מיטרא כי אתא לכתיבה אמר רבא ליה
 כל העולם כולו בעצו וחנינא בנחת אתא מיטרא א"ר יוסף מאי ארבינא
 צלותיה דכהן גדול לגבי ר' חנינא בן דוסא תנו רבנן מעשה בכהן גדול
 אחד שהאריך בתפלתו וגמנו אחיו הכהנים ליכנס אחיו התחילו הם נכנסין
 והוא יוצא אמרו לו מפני מה הארכת בתפלתך אמר להם קשה בעיניכם
 שהתפללתי עליכם ועל בית המקדש שלא יחרב אמרו לו אל תהי רגיל
 לעשות כן שהרי שנינו לא היה מאריך בתפלתו כדי שלא להבעית את
 ישראל: **מתני' משנינא ארון** יאבן היתה שם מימות נביאים ראשונים
 ושתייה היתה נקראת גבוה מן הארץ שלש אצבעות ועליה היה נותן נטל
 את הדם ממי שהיה מזרם לשם למקום שנכנס ועמד במקום שעמד
 ויהוה ממנו יאחת למעלה ושבע לבמה ואלא היה מתכוון להזות לא למעלה
 ולא לבמה אלא כמצליף יוכך היה מונה אחת אחת אחת ושתיים אחת
 ושלש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע יצא והניחו על כן
 הזבח שבהיכל יביאו לו את השעיר שחטו וקבל במזרק את דמו נכנס
 למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והוה ממנו אחת למעלה ושבע לבמה (א) ו
 וכך היה מונה אחת אחת אחת אחת אחת אחת ושתיים אחת אחת
 השני שבהיכל רבי יהודה אומר לא היה שם אלא כן אחד כלבד נטל דם
 הפר והניח דם השעיר והוה ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת
 למעלה ושבע לבמה ולא היה מתכוון וכו' וכך היה מונה וכו' נטל דם
 ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע לבמה וכו' יעירה דם הפר לתוך דם
 השעיר ונתן את המלא כריקן: **גמ' משנינא ארון** קמני אלא משנינא תנן כמאן דאמר ארון גלה לבלל
 דתניא רבי אליעזר אומר ארון גלה לבלל שנאמר וילתשובת השנה שלא המלך נבוכדנאצר ויביאהו
 בבלה עם כלי חמדת בית ה' רבי שמעון בן יוחאי אומר ארון גלה לבלל שנאמר לא יותר דבר אמר ה'
 אלו עשרת הדברות שבו רבי יהודה (ב) (בן לקיש) אומר ארון במקומו נגנו שנאמר ויראו ראשי הדברים
 מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הוה ופליגא דעולא דאמר עולא שאל רבי
 מתיא בן חרש את רבי שמעון בן יוחאי ברומי וכו מאחר שרבי אליעזר מלמדנו פעם ראשונה ושניה ארון
 גלה לבלל ראשונה הא דאמרו ויביאהו בבלה עם כלי חמדת בית ה' שניה מאי היא דכתיב ויציא מבית ציון
 כל

רכיני הנטל

גבוה עמך ישראל שורה זה על זה. ולא יעדי עביד שולמן מרבית יהודה. ולא ירו עמך ישראל צריכון להתפסות זה
 מזה. מעשה ברי חנינא בן דוסא שהיה סהלק בריך וירוד נשמים. ואמר רבין כל העולם. הכל בנחת וחנינא בעצו כצדק
 מיטרא כו'. תיר כעשה ככהן גדול שהאריך בתפלתו וכו'. ואמרו לו אל תהי רגיל לעשות כן שלא להבעית את ישראל.
 משנינא ארון כו'. תנן כמאן דאמר ארון גלה לבלל דתניא ר' שמעון בן יוחאי אומר ארון גלה לבלל שנאמר ויביאו
 בבלה עם כלי חמדת בית ה'. וכן א"ר אליעזר ארון גלה לבלל. ראשונה הא דאמרו. שאמר ולא יותר דבר אמר ה'.
 אילו עשרת הדברות שכתובו. (שניה מאי היא דכתיב) יצא מבית ציון כל הדרה. ופליגא דעולא דאמר דרבי מתיא שאל
 לר שמעון בן יוחאי

אדעהי לרב יוסף דהוה הוא פני נהרא, אמר יהא רעוא דתרוס רישא אכולה כרבא. ויא שחונה בכל הלכה כרבא.
 אחר ר' יהושע בן לוי המתפלל צריך לפסעו צפונה לאחוריו. ואחר כך יתן שלום. תניא נמי הכי המתפלל צריך
 לפסעו צפונה לאחוריו ואחר כך יתן שלום. ואם לא עשה כן ראוי לו כאלו לא התפלל. ומשום שמתען אמרו
 נזון שלום לימינו ואחר כך לשמאל. וא"ל רבא לאביי לימין הקב"ה שהוא שמאלך. אבי רובא וכו' פסעי להו שלם
 פסיעות בכריעה אחת. ואמר רב מרדכי כיון שפסע צפונה לאחוריו התם איבעי ליה למיקם. משל לתלמיד הנפטר
 מי"ב אם חוזר לאלתר דומה לכלב ש שב על פני קיאו. ומתפלל תפלה קצרה בכו'. מאי היא יהי צרין מלפניך ה' אלהינו שאם
 תיהו זה השנה שחונה תהיה גשומה ואל יכנס לפניך תפלת עובדי דרכים שמבקשים שיפסקו גשמים. וירושלמי ולא

הגהות הגר"א
 (א) נבי ראו כי שאל
 התפלל ומשום רב שמעיה
 תמרו: (ב) בתנאי הילוי
 י: לא השעיר כי אחת
 גלה ופסיע לבמה. ר"ב
 כ"א היה היה מתכוון
 להזות לא למעלה ולא
 לבמה אלא כמצליף:
 (ג) ד"ה וכו' היה היה
 קמנון כי הישפט לתיס
 דמלחמה כעובדי שמי
 ז"ל ה"ה ע"י: (ד) היה נטל
 כ"י דם הפר תפלה כדי
 ליתב דם השעיר בכין
 שדה עליו רבי הפר
 כשיד: (ה) היה עם כלי
 חמדת בית ה' הוא הארון:

רכיני הנטל

גבוה עמך ישראל שורה זה על זה. ולא יעדי עביד שולמן מרבית יהודה. ולא ירו עמך ישראל צריכון להתפסות זה
 מזה. מעשה ברי חנינא בן דוסא שהיה סהלק בריך וירוד נשמים. ואמר רבין כל העולם. הכל בנחת וחנינא בעצו כצדק
 מיטרא כו'. תיר כעשה ככהן גדול שהאריך בתפלתו וכו'. ואמרו לו אל תהי רגיל לעשות כן שלא להבעית את ישראל.
 משנינא ארון כו'. תנן כמאן דאמר ארון גלה לבלל דתניא ר' שמעון בן יוחאי אומר ארון גלה לבלל שנאמר ויביאו
 בבלה עם כלי חמדת בית ה'. וכן א"ר אליעזר ארון גלה לבלל. ראשונה הא דאמרו. שאמר ולא יותר דבר אמר ה'.
 אילו עשרת הדברות שכתובו. (שניה מאי היא דכתיב) יצא מבית ציון כל הדרה. ופליגא דעולא דאמר דרבי מתיא שאל
 לר שמעון בן יוחאי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones